

Mål C-142/24

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande i enlighet med artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

23 februari 2024

Domstol som begär förhandsavgörande:

Finanzgericht Köln (Tyskland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

30 november 2023

Klagande:

Familienstiftung

Motpart

Finanzamt Köln-West

Saken i det nationella målet

Tolkning av artikel 40 i EES-avtalet vad gäller beskattning vid överföring av tillgångar *inter vivos* till en utländsk stiftelse.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning av unionsrätten, artikel 267 FEUF, särskilt

avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat EES-avtalet)

Fråga som har hänskjutits för förhandsavgörande

Ska artikel 40 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) av den 2 maj 1992 tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning i en medlemsstat avseende uppörd av arvs- och gåvoskatt enligt vilken den högsta skatteklassen III tillämpas på beskattning av överföringar av tillgångar på grundval av ett stiftelseförordnande *inter vivos* till en utländsk

stiftelse, även när stiftelsen huvudsakligen har bildats till förmån för en eller vissa familjer (familjestiftelse), medan, i motsvarande fall, skatteklassen avseende en inländsk familjestiftelse är beroende av släktskapsförhållandet mellan den enligt stiftelseurkunden mest avlägsna berättigade släktingen och donatorn (stiftaren), vilket för en inländsk familjestiftelse leder till att de mer fördelaktiga skatteklasserna I eller II ska tillämpas?

Anförda unionsbestämmelser

FEUF, särskilt, artiklarna 267 andra stycket, 63, 65.1 a och 65.3

Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artiklarna 1.2, 6 och 40 samt bilaga XII.

Rådets direktiv 88/361/EEG av den 24 juni 1988 för genomförandet av artikel 67 i fördraget (EGT L 178, 1988, s. 5) (nedan kallat direktiv 88/361), särskilt bilaga 1 rubrik XI

Anförda nationella bestämmelser

Gesetz zu dem Abkommen vom 17. November 2011 zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Fürstentum Liechtenstein zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und der Steuerverkürzung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen (lagen om avtalet av den 17 november 2011 mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Furstendömet Liechtenstein för undvikande av dubbelbeskattning och skatteundandragande på området inkomstskatt och förmögenhetsskatt) av den 5 december 2012

Abkommen vom 17. November 2011 zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Fürstentum Liechtenstein zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und der Steuerverkürzung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen (avtalet av den 17 november 2011 mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Furstendömet Liechtenstein för undvikande av dubbelbeskattning och skatteundandragande på området inkomstskatt och förmögenhetsskatt) (nedan kallat dubbelbeskattningsavtalet med Liechtenstein), särskilt artiklarna 2, 3.1 och 24.6.

Erbschaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz (lagen om arvsskatt och gåvoskatt) i dess lydelse enligt Gesetz zur Umsetzung der Beitreibungsrichtlinie sowie zur Änderung steuerlicher Vorschriften (lagen om införlivande av indrivningsdirektivet och om ändring av skatteregler) av den 7 december 2011 (nedan kallad ErbStG), särskilt 1 § stycke 1 led 2, 7 § stycke 1 led 8, 10 § stycke 1, 15 § stycke 1 leden 2 och 3, 15 § stycke 2 första meningen, 16 § stycke 1 leden 3 och 7 och 19 § stycke 1

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Klaganden är en familjestiftelse med rättskapacitet som har säte och ledning i Z, Furstendömet Liechtenstein (nedan kallad stiftelsen). Grundaren bildade den år 2014 i Liechtenstein enligt liechtensteinsk lag.
- 2 Grundaren bor i Tyskland och var bosatt i Tyskland även när stiftelsen bildades. Syftet med stiftelsen är enligt stiftelsens stadga att främja och understödja grundarens och hennes avlidne makes gemensamma barn. Stiftelsens förmånstagare är grundaren och grundarens barn och deras barn.
- 3 När stiftelsen bildades försåg grundaren den med tillgångar. Enligt de relevanta bestämmelserna i stiftelsens stadga disponerade stiftelsen fritt de tillgångar som överförts till denna. Grundaren hade däremot inte längre rätt att disponera tillgångarna. Hon kunde inte heller kräva att tillgångarna helt eller delvis skulle återöverföras. Stiftelsen behövde inte ta emot några som helst instruktioner från grundaren i detta avseende.
- 4 Genom en skrivelse av den 16 april 2015 underrättade stiftelsen motparten, Finanzamt Köln-West (nedan kallad skattemyndigheten), om transaktionen och lämnade in en skattedeklaration avseende gåvoskatten. Stiftelsen hade huvudsakligen bildats till förmån för grundarens familj, varför enligt 15 § stycke 2 ErbStG vid beskattningen den mest avlägsna berättigade släktingens släktskapsförhållande till grundaren skulle läggas till grund (så kallat skatteklassprivilegium).
- 5 Förbehållet i 15 § stycke 2 första meningen ErbStG för skatteklassprivilegiet, nämligen att familjestiftelsen ska bildas ”i Tyskland” var inte relevant, eftersom den fria rörligheten för kapital enligt artikel 40 i EES-avtalet åsidosattes på ett omotiverat sätt. Grundarens barn omfattades enligt stiftelsens uppfattning av skatteklass I enligt 15 § stycke 1 leden 2 och 3 ErbStG. Den tillämpliga skattesatsen var 19 procent enligt 19 § stycke 1 ErbStG.
- 6 Skattemyndigheten fastställde genom beslut av den 22 november 2018 gåvoskatten för ... år 2014 till ... euro. Den beaktade dock inte förmånstagarnas släktskapsförhållande till grundaren och lade ett skattepliktigt förvärv (10 § stycke 1 ErbStG) på ... euro till grund. Den tillämpade skatteklass III, varför den endast drog av ett fribelopp på ... euro från förvärvets värde på ... euro (16 § stycke 1 led 7 ErbStG) och tillämpade en skattesats på 30 procent (19 § stycke 1 ErbStG).
- 7 Stiftelsen överklagade detta beslut den 19 december 2018. Skattemyndigheten avslog överklagandet som ogrundat genom beskattningsbeslut av den 6 januari 2021.
- 8 Stiftelsen väckte talan den 5 februari 2021 och vidhåller sitt yrkande, nämligen att skatteklassprivilegiet enligt 15 § stycke 2 första meningen ErbStG ska tillämpas

direkt på denna. Den stöder sig särskilt på den omständigheten att det föreligger en restriktion för den fria rörligheten för kapital som inte är befogad.

- 9 Skattemyndigheten bestrider talan.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 10 Ett förhandsavgörande ska enligt artikel 267 andra stycket FEUF begäras från Europeiska unionens domstol (nedan kallad EU-domstolen), eftersom tolkningen av den fria rörligheten för kapital (artikel 40 i EES-avtalet) är tveksam i förevarande mål och utgången i målet är beroende av svaret på tolkningsfrågan.
- 11 Den hänskjutande domstolen anser att EU-domstolen är behörig, eftersom EES-avtalet är en integrerad del av unionens rättsordning och tvisten avser en fråga om beskattningen av en transaktion mellan medborgare i stater som är parter i nämnda avtal (se EU-domstolens dom av den 28 oktober 2010, *Établissements Rimbaud*, C- 72/09, EU:C:2010:645, punkt 19 och där angiven rättspraxis).
- 12 Finanzgericht Köln tvivlar på att det är förenligt med artikel 40 i EES-avtalet att alltid den högsta skatteklassen III läggs till grund när en familjestiftelse bildas utomlands, medan i motsvarande fall med en tysk familjestiftelse skatteklassen avgörs av den mest avlägsna berättigade släktingens släktskapsförhållande till donatorn (grundaren), vilket leder till att de mer fördelaktiga skattesatserna I och II ska tillämpas för den tyska familjestiftelsen.
- 13 Om denna skattefördel för tyska familjestiftelser inte var förenlig med unionsrätten skulle stiftelsen vinna framgång med talan, eftersom stiftelsens förmånstagares släktskapsförhållande till grundaren då skulle beaktas.
- 14 Om stiftelsen kunde åberopa artikel 40 i EES-avtalet direkt skulle skatteklassprivilegiet enligt 15 § stycke 2 första meningen ErbStG följaktligen beaktas vid beskattningen vid bildandet av stiftelsen. Eftersom de berättigade som är mest avlägsna släktingar till grundaren är hennes barnbarn skulle skatteklass I tillämpas vid beskattningen (15 § stycke 1 led 3 ErbStG); på det skattepliktiga förvärvet som återstår efter avdrag av fribeloppet skulle en skattesats på 19 procent tillämpas (19 § ErbStG).

Bedömning av målet enligt nationell lagstiftning

- 15 Om den nationella lagstiftningen läggs till grund är beslutet om arvsskatt av den 22 november 2018 och beskattningsbeslutet avseende detta av den 6 januari 2021 rättmätiga. Eftersom stiftelsen är en utländsk – liechtensteinsk – stiftelse är det så kallade skatteklassprivilegiet enligt 15 § stycke 2 första meningen ErbStG inte tillämpligt. Talan skulle följaktligen ogillas.
- 16 Stiftelsens skattepliktiga förvärv enligt 7 § stycke 1 led 8 ErbStG ska enligt 15 § stycke 1 ErbStG beskattas i skatteklass III. Skatteklasserna I eller II är inte

tillämpliga. 15 § stycke 2 första meningen ErbStG, enligt vilken, för stiftelser som huvudsakligen har bildats till förmån för en familj eller vissa familjer (familjestiftelse), den enligt stiftelseurkunden mest avlägsna berättigade släktingens släktskapsförhållande till donatorn (grundaren) ska läggas till grund för att fastställa skatteklassen, är inte tillämplig i det aktuella fallet.

- 17 Stiftelsen är visserligen enligt dess syfte och dess stadga ostridigt en familjestiftelse (se Hessisches Finanzgericht, dom av den 7 mars 2019 10 K 541/17, EFG 2019, 930, med ytterligare hänvisningar). Privilegieringen enligt 15 § stycke 2 första meningen ErbStG ska enligt gällande nationell rätt inte tillämpas i det aktuella fallet, eftersom stiftelsen i egenskap av liechtensteinsk stiftelse med säte och ledning i Z, vilken har bildats enligt liechtensteinsk rätt, inte har bildats i Tyskland.
- 18 Om nationell rätt tillämpas medför förbudet mot diskriminering i artikel 24.1 i dubbelbeskattningsavtalet med Liechtenstein inte heller att bedömningen blir en annan.
- 19 Enligt förbudet mot diskriminering i artikel 24.1 i dubbelbeskattningsavtalet med Liechtenstein, vars tillämpningsområde även omfattar juridiska personer, får utlänningar inte behandlas mer ofördelaktigt än medborgare i samma situation. Förbudet mot diskriminering ska därmed skiljas från den i princip tillåtna differentieringen i skattehänseende utifrån hemvist, det vill säga det ska göras åtskillnad mellan obegränsad och begränsad skattskyldighet. Eftersom begreppet ”i samma situation” konkretiseras i artikel 24.1 i dubbelbeskattningsavtalet med Liechtenstein på så sätt att en skattskyldig person som är bosatt i en stat och en skattskyldig person som inte är bosatt där inte befinner sig i samma situation strider skatteregler som föreskriver olika behandling på grund av hemvisten inte mot artikel 24.1 i dubbelbeskattningsavtalet med Liechtenstein ens när detta indirekt leder till diskriminering av utlänningar.
- 20 Förbudet mot diskriminering är inte tillämpligt när den tyska lagstiftaren – så som i förevarande mål – föreskriver förmåner för organ vars ledning eller vars säte befinner sig i Tyskland, medan organ med säte och ledning utomlands undantas från denna förmån, oberoende av enligt vilken lag det har bildats (se Hessisches Finanzgericht, dom av den 7 mars 2019 10 K 541/17, EFG 2019, 930; Bundesfinanzhofs dom av den 3 augusti 1983 II R 20/80, BStBl II 1984, 9, med ytterligare hänvisningar).

Tolkningsfrågan

- 21 Stiftelsen kan emellertid möjligen med framgång direkt åberopa den fria rörligheten för kapital som garanteras i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat EES). Denna följer av artikel 40 jämförd med bilaga XII i EES-avtalet och artiklarna 63 och 65 FEUF.

- 22 För EES-medlemmarna gäller de grundläggande friheterna, det vill säga den fria rörligheten för varor, personer, tjänster och kapital, obegränsat enligt EES-avtalet (se artikel 1.2 i EES-avtalet). I artikel 6 i EES-avtalet föreskrivs dessutom en tolkning av avtalet i överensstämmelse med unionsrätten. Det kommer an på EU-domstolen att se till att bestämmelserna i EES-avtalet tolkas enhetligt i medlemsstaterna (se Schwenke/Hardt i: Wassermeyer, DBA, volym I, lösblad, version september 2023, MA Vor 1, punkt 102, med ett stort antal hänvisningar till rättspraxis; se även EU-domstolens dom av den 23 september 2003, Ospelt och Schlössle Weissenberg, C- 452/01, EU:C:2003:493, samt dom av den 8 november 2012, kommissionen/Finland, C- 342/10, EU:C:2012:688).
- 23 Artikel 40 i EES-avtalet har följande lydelse: ”Inom ramen för bestämmelserna i detta avtal får det inte finnas några restriktioner mellan de avtalsslutande parterna avseende rörligheten för kapital som tillhör personer bosatta i EG-medlemsstater eller EFTA-stater och inte heller någon diskriminering som grundas på parternas nationalitet eller bostadsort eller på den ort där sådant kapital är placerat.” I bilaga XII till EES-avtalet hänvisas dessutom till direktiv 88/361.
- 24 Det finns ingen definition av begreppet ”kapitalrörelser” vare sig i EES-avtalet eller i EU-fördragen eller i direktiv 88/361. Direktiv 88/361 ska emellertid vara vägledande när det gäller definitionen av detta begrepp (se EU-domstolens dom av den 28 september 2006, kommissionen/Nederländerna, C-282/04 och C-283/04, EU:C:2006:608).
- 25 I bilaga 1 till direktiv 88/361 nämns under rubrik XI (”Personliga kapitalrörelser”) gåvor och donationer, vilket talar för att gåvor och donationer i princip ingår i de intressen som ska skyddas med den fria rörligheten för kapital (se EU-domstolens dom av den 16 juni 2011, kommissionen/Österrike, C- 10/10, EU:C:2011:399 och där angiven rättspraxis).
- 26 Vidare har EU-domstolen tidigare vid flera tillfällen förklarat att den skattemässiga behandlingen av gåvor omfattas av den fria rörligheten för kapital, oavsett om gåvan avser lös eller fast egendom. Undantagna är endast de fall där transaktionens väsentliga delar äger rum inom en och samma medlemsstat (se EU-domstolens dom av den 22 april 2010, Mattner, C-510/08, EU:C:2010:216). Här ingår tillgångar som grundaren av stiftelsen överför till densamma när den bildas (se EU-domstolens dom av den 17 september 2015, F. E. Familienprivatstiftung Eisenstadt, C- 589/13, EU:C:2015:612).
- 27 Eftersom Furstendömet Liechtenstein är medlem i EES gäller de ovannämnda bestämmelserna för Furstendömet Liechtenstein och följaktligen också för stiftelsen i dess egenskap av stiftelse som bildats enligt liechtensteinsk lag. Den i Tyskland bosatta grundarens aktuella gåva till stiftelsen, vars säte och ledning befinner sig i Liechtenstein, överskrider en medlemsstats gränser och ska inte anses som en enbart tysk transaktion, varför den ingår i de intressen som ska skyddas med den fria rörligheten för kapital.

- 28 Det framgår av artikel 40 i EES- avtalet att de regler om förbud mot restriktioner för den fria rörligheten för kapital och mot diskrimineringar som den innehåller, såvitt avser förhållandena mellan stater som är parter till EES- avtalet, är identiska med de unionsrättsliga bestämmelser som gäller för förhållandena mellan medlemsstaterna. Om restriktioner för den fria rörligheten för kapital mellan medborgare i de stater som är parter i EES- avtalet ska bedömas med hänsyn till artikel 40 och bilaga XII till nämnda avtal, har dessa bestämmelser följaktligen samma rättsliga räckvidd som bestämmelserna i artikel 63 FEUF (se EU-domstolens dom av den 23 september 2003, *Ospelt och Schlössle Weissenberg*, C- 452/01, EU:C:2003:493, dom av den 11 juni 2009, *kommissionen/Nederländerna*, C- 521/07, EU:C:2009:360, och dom av den 28 oktober 2010, *Établissements Rimbaud*, C- 72/09, EU:C:2010:645).
- 29 Artikel 63.1 FEUF medför enligt EU-domstolens fasta praxis ett generellt förbud mot restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstaterna. Till de åtgärder som anses utgöra restriktioner för kapitalrörelser enligt denna bestämmelse hör sådana åtgärder som avhåller personer som inte har hemvist i en viss medlemsstat från att investera i en medlemsstat eller dem som har hemvist i denna medlemsstat från att investera i andra stater.
- 30 Även beskattning av en gåva utgör en sådan åtgärd, om gåvoföremålet befinner sig i en medlemsstat och donatorn har hemvist i en annan medlemsstat, eftersom beskattningen medför en minskning av värdet på gåvan (se dom av den 22 april 2010, *Mattner*, C- 510/08, EU:C:2010:216, och dom av den 4 september 2014, *kommissionen/Tyskland*, C- 211/13, EU:C:2014:2148 och där angiven rättspraxis).
- 31 Av detta följer att nationella bestämmelser om gåvoskatt alltid utgör hinder för den fria rörligheten för kapital när tillgångar utomlands, på grund av att det inte är möjligt att göra avdrag för kostnader eller av formella skäl, till exempel kortare preskriptionstider, värderas mindre fördelaktigt eller högre än tillgångar i Tyskland, eller om personer som är bosatta i Tyskland i egenskap av obegränsat skattskyldiga på grund av högre fribelopp eller lägre skattesatser får betala mindre skatt än begränsat skattskyldiga personer (se *Hessisches Finanzgericht*, dom av den 7 mars 2019 10 K 541/17, EFG 2019, 930).
- 32 I det aktuella fallet ger 15 § stycke 2 första meningen ErbStG rätt till nedsatt skatt när en person som är bosatt i Tyskland bildar en familjestiftelse med säte i Tyskland genom att ett högre fribelopp får dras av från beskattningsunderlaget och en lägre skattesats fastställs.
- 33 Bestämmelsen får således till följd att en gåva till en stiftelse med säte och ledning i Liechtenstein, vars förmånstagare – så som i det aktuella fallet – uteslutande består av avkomlingar i rakt nedstigande led, omfattas av en högre skattesats i Tyskland än som skulle vara fallet om donationen hade gjorts till en stiftelse med säte i Tyskland.

- 34 Därmed har en tysk stiftelse – under i övrigt lika villkor – permanent större ekonomiska resurser jämfört med stiftelser med säte utomlands. En sådan likviditetsnackdel som uppkommer i en gränsöverskridande situation utgör en restriktion för den fria rörligheten för kapital (se dom av den 17 september 2015, F. E. Familienprivatstiftung Eisenstadt, C- 589/13, EU:C:2015:612).
- 35 Finanzgericht Köln betvivlar att denna restriktion för kapitalrörelserna genom 15 § stycke 2 första meningen ErbStG kan vara förenlig med unionsrätten (se dom av den 11 juni 2009, kommissionen/Nederländerna, C- 521/07, EU:C:2009:360).
- 36 Enligt artikel 65.1 a FEUF ska bestämmelserna i artikel 63 FEUF emellertid inte påverka medlemsstaternas rätt att tillämpa sådana bestämmelser i sin skattelagstiftning som skiljer mellan skattebetalare som har olika bostadsort eller som har investerat sitt kapital på olika ort. Eftersom denna bestämmelse utgör ett undantag från den grundläggande principen om fri rörlighet för kapital ska den tolkas strikt (se EU-domstolens dom av den 17 januari 2008, Jäger, C- 256/06, EU:C:2008:20, dom av den 11 september 2008, Eckelkamp m.fl., C- 11/07, EU:C:2008:489, dom av den 11 september 2008, Arens-Sikken, C- 43/07, EU:C:2008:490, dom av den 22 april 2010, Mattner, C- 510/08, EU:C:2010:216, samt dom av den 21 juni 2018, Fidelity Funds m.fl., C- 480/16, EU:C:2018:480).
- 37 EU-domstolen har därför slagit fast att de skillnader i behandling som är tillåtna enligt artikel 65.1 a FEUF ska skiljas från sådan diskriminering som är förbjuden enligt artikel 65.3 FEUF. För att en nationell skattelagstiftning ska anses vara förenlig med bestämmelserna i EUF-fördraget om fri rörlighet för kapital krävs att den skillnad i behandling som följer därav avser situationer som objektivt sett inte är jämförbara eller att skillnaden motiveras av tvingande skäl av allmänintresse (se EU-domstolens dom av den 7 september 2004, Manninen, C- 319/02, EU:C:2004:484, dom av den 22 april 2010, Mattner, C- 510/08, EU:C:2010:216, dom av den 21 juni 2018, Fidelity Funds m.fl., C- 480/16, EU:C:2018:480, samt dom av den 17 mars 2022, AllianzGI-Fonds AEVN, C- 545/19, EU:C:2022:193).
- 38 Skatteplikten vid överföring av tillgångar på grundval av ett stiftelseförordnande enligt 7 § stycke 1 led 8 ErbStG omfattar både tyska stiftelser och den i det aktuella fallet bildade liechtensteinska stiftelsen. Situationerna är således jämförbara objektivt sett (detta även enligt Hessisches Finanzgerichts dom av den 7 mars 2019 10 K 541/17, EFG 2019, 930).
- 39 Finanzgericht Köln tvivlar på att det föreligger tvingande skäl av allmänintresse som motiverar restriktioner för den fria rörligheten för kapital genom 15 § stycke 2 första meningen ErbStG.
- 40 Bland annat behovet av att säkerställa skattesystemets inre sammanhang anses utgöra ett tvingande skäl av allmänintresse. För att ett argument grundat på en sådan motivering ska kunna godtas krävs det enligt EU-domstolens praxis att det finns ett direkt samband mellan den berörda skattefördelen och compensationen, i form av ett visst skatteuttag, för denna fördel (se EU-domstolens dom av den

11 mars 2004, de Lasteyrie du Saillant, C- 9/02, EU:C:2004:138, dom av den 7 september 2004, Manninen, C- 319/02, EU:C:2004:484, dom av den 16 december 2021, UBS Real Estate, C- 478/19 och C- 479/19, EU:C:2021:1015, samt dom av den 27 april 2023, L Fund, C- 537/20, EU:C:2023:339).

- 41 EU-domstolen har slagit fast att det är nödvändigt att upprätthålla skattesystemets inre sammanhang, när utformningen av skattereglerna i fråga återspeglar en logisk symmetri, nämligen att det finns ett direkt, personligt och materiellt samband mellan de båda omtvistade skattereglerna och att de utgör varandras logiska motsvarigheter (se EU-domstolens dom av den 23 oktober 2008, Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt, C- 157/07, EU:C:2008:588). The Court has recognised the need to safeguard the coherence of the tax system where the structure of the relevant tax mechanisms reflects a logical symmetry – that is to say, there is a direct, personal and material link between the two tax mechanisms at issue and one is the logical complement of the other.
- 42 Med en sådan nationell bestämmelse måste det dessutom vara möjligt att uppnå det eftersträvade målet, och den får inte gå utöver vad som är nödvändigt för detta (se, för ett liknande resonemang, EU-domstolens dom av den 17 oktober 2013, Welte, C- 181/12, EU:C:2013:662, dom av den 4 september 2014, kommissionen/Tyskland, C- 211/13, EU:C:2014:2148, och dom av den 26 maj 2016, kommissionen/Grekland, C- 244/15, EU:C:2016:359).
- 43 Det är tveksamt om dessa villkor är uppfyllda när det gäller 15 § stycke 2 första meningen ErbStG och 1 § stycke 1 led 4 ErbStG.
- 44 För att syftet med de omtvistade reglerna ska kunna bedömas ska först bakgrunden till skatteklassprivilegiet enligt 15 § stycke 2 första meningen ErbStG och den alternativa arvsskatten enligt 1 § stycke 1 led 4 ErbStG undersökas.
- 45 Båda bestämmelserna infördes samtidigt i sin aktuella lydelse genom en reformlag av år 1974. Förarbetena visar att lagstiftaren utgick från att de fördelar som ges genom skatteklassprivilegiet kompenseras av nackdelarna med den alternativa arvsskatten. Genom att införa den alternativa arvsskatten avsåg lagstiftaren att när det gällde arvsbeskattning likställa stiftelsekonstruktioner med den naturliga arvföljden genom en regelmässigt återkommande beskattning enligt ett visst schema. Detta kunde lagstiftaren emellertid bara föreskriva för tyska familjestiftelser. När det gäller utländska familjestiftelser hade och har den tyska lagstiftaren ingen möjlighet att ta ut den alternativa arvsskatten.
- 46 Mot denna bakgrund anser Finanzgericht Köln att lagstiftaren avsåg att endast vid bildandet gynna de tyska familjestiftelserna som senare beskattades enligt ett visst schema (se 1 § stycke 1 led 4 ErbStG).
- 47 Den hänskjutande domstolen tvivlar emellertid på att lagstiftarens syfte räcker för att dra slutsatsen att det finns ett direkt, personligt och materiellt samband mellan skatteklassprivilegiet och den alternativa arvsskatten, vilket EU-domstolen kräver för att slå fast att det finns ett inre sammanhang.

- 48 Något som skulle kunna tala emot detta är att inte varje tysk familjestiftelse, på grund av den jämförelsevis långa perioden på 30 år, nödvändigtvis finns kvar och att stiftelsens tillgångar kan ändras på ett oförutsebart sätt under denna period.
- 49 Med hänsyn till ovissheten i fråga om en senare beskattning av familjestiftelsen när det gäller dess grund och dess storlek tvivlar Finanzgericht Köln på att denna beskattning kan anses som en logisk motsvarighet till den fördel som beviljades när familjestiftelsen bildades.
- 50 Finanzgericht Köln kan inte identifiera andra tvingande skäl av allmänintresse i den mening som avses i artikel 65.2 FEUF som objektivt sett skulle motivera restriktioner.

ARBETS-DOKUMENT